

ESAIAS TEGNÉRS

Ä

EFTERLEMNAD SKRIFTER.

NY SAMLING.

TREDJE BANDET.

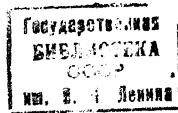
DIKTER.

BLANDADE SKRIFTER PÅ PROSA.

STOCKHOLM 1874.

F. & G. BEIJERS FÖRLAG.

Ä

U 43378-67

• • • • •

Ä

DIKTER.

• • • • •

Ä

I. Blandade dikter.

1798—1812.

Religionen.

Du ödets slaf, som dömts att lida,
 ur intets sälla stillhet ryckt
 att fram mot grafvens afgrund skrida,
 med kedjan på din skullra tryckt!
 Då ödets jernhand dig förtrycker,
 då qvalens furier tränga dig,
 vid stormens ras och lyckans nycker —
 den suck, som plågan från dig rycker,
 qväf, qväf den djupt och lid och tig!

Utaf en hand, som viggen slungar,
 vid klippan Prometheiskt smidd,
 vid denna dag, som blixten ljungar,
 höj ögat öfver öknens vidd!
 Der se de myriader tåga
 den mörka stig mot grafven vänd,
 med hvar sitt fyllda mått af plåga,
 och djupet öppnadt för de låga
 och åskan för de högre tänd.

Den stores och den ringes lycka
 se der en makt, som lika gör, —
 ge hvar och en sin slaf att trycka
 och sin tyrann att bäfva för.
 Se straffet grymt, fast rättvist, skrifvet
 i hjertats djup för hvarje brott,
 och brotten födda hop med lifvet,
 och nöjet — att ge ångren, gifvet,
 och hoppet — att bedraga blott.

Hur plågan all naturen väcker
 mot dig, olycklige, till krig!
 Med smittans gift din barm hon räcker,
 med hungren tär hon långsamt dig;
 ur Etnas gap hon döden ryter,
 hon skakar jordens sköt, som bar
 de slott, hon i ruiner byter,
 och, förd på stormen, nederbryter
 den hydda, dygdens fristad var.

Hvart stånd, hvar ålder lika gifver
 den hekatomb, dess altar får:
 behofvens barn hon trogen blifver
 och flyger i monarkens spår.
 Hon lifvets morgon tyst förgiftar,
 uti begärens skepnad klädd,
 hon mödan och bekymren stiftar
 för styrkans dar — och qvalen skiftar
 ut kring den matta åldrens bädd.

Om du af himlen fått ett hjerta,
 för dina likars kärlek gjordt,
 du tror att tröst mot lifvets smärta
 utaf en vän du finna bort.
 Gå, lugn vid stormarna och slagen,
 och dröm dig lycklig vid dess barm: